

System ten może polegać na:

- 1) powierzeniu wykonawstwa przedsiębiorstwom budowlanym poszczególnych resortów przy możliwości zatrudnienia do określonych robót pracowników danego zakładu, jak również na udostępnieniu przedsiębiorstwu budowlanemu sprzętu i transportu zakładu pracy,
- 2) wykonaniu części robót w budynkach mieszkalnych siłami organizowanymi przez zakład pracy.

§ 12. Jeżeli wartość robót realizowanych systemem zleceńowo-gospodarczym stanowi co najmniej połowę wartości obiektu, zapewnienie całkowitego zaopatrzenia materiałowego należy do obowiązku przedsiębiorstwa budowlanego. W innych wypadkach zaopatrzenie materiałowe zapewnia zakład pracy lub przedsiębiorstwo budowlane bądź przedsiębiorstwo specjalistyczne, każde w swoim zakresie niezbędnym do wykonania określonej części robót.

§ 13. Przy realizacji zakładowego budownictwa własnego systemem zleceńowo-gospodarczym dopuszcza się w uzasadnionych wypadkach, za zgodą jednostki nadrzędnej zakładu pracy będącego inwestorem, odstępstwa od normatywnych cykli budowy.

§ 14. Prezydya rad narodowych obowiązane są w miarę możliwości do lokalizacji zakładowego budownictwa własnego na terenach uzbrojonych lub przewidzianych do uzbrojenia w terminach niezbędnych dla realizacji tego budownictwa.

§ 15. Dla zabezpieczenia realizacji zakładowego budownictwa własnego systemem gospodarczym lub zleceńowo-gospodarczym zobowiązuje się:

- 1) ministrów i prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zabezpieczenia w pierwszej kolejności — w ramach otrzymanych globalnych przydziałów — odpowiednich ilości materiałów dla budownictwa mieszkaniowego realizowanego w trybie niniejszej uchwały,
- 2) ministrów nadzorujących aparat zbytu do zapewnienia w pierwszej kolejności dostaw materiałowych na potrzeby związane z wykonawstwem zakładowego budownictwa własnego,
- 3) Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do zaopatrzenia w odpowiednie projekty i opracowania

typowe dla potrzeb zakładowego budownictwa własnego oraz do zapewnienia jednostkom projektowania niezbędnej zdolności wykonawczej do przygotowania dokumentacji projektowej dla tego budownictwa,

- 4) ministrów nadzorujących przedsiębiorstwa budowlane do zapewnienia przez te przedsiębiorstwa zakładom pracy realizującym zakładowe budownictwo własne:
 - poradnictwa i pomocy technicznej,
 - najmu niezbędnego sprzętu budowlanego i transportowego na zasadzie pierwszeństwa,
 - pomocy w organizowaniu produkcji materiałów i elementów budowlanych na terenach, na których jest to możliwe ze względu na warunki surowcowe, oraz nadzoru nad wdrażaniem nowych materiałów i rozwiązań technicznych,
- 5) ministrów resortów gospodarczych do wydania podległym jednostkom zlecenia sprzedaży zbędnych zapasów, nadwyżek materiałowych lub materiałów z odzysku, mogących znaleźć zastosowanie w zakładowym budownictwie mieszkaniowym,
- 6) Ministra Finansów do niestosowania przez banki sankcji w wypadkach odstępstw od normatywnych cykli budowy dla obiektów realizowanych w trybie uchwały,
- 7) Ministra Gospodarki Komunalnej i prezydya rad narodowych do zapewnienia na wniosek zakładów pracy częściowej lub pełnej obsługi inwestycyjnej zakładowego budownictwa własnego,
- 8) prezydya rad narodowych do sprawnego przygotowania lokalizacji i terenów pod zakładowe budownictwo własne oraz do zapewnienia zwiększonego nadzoru budowlanego nad realizacją tego budownictwa.

§ 16. Minister Gospodarki Komunalnej uwzględni w przepisach dotyczących polityki mieszkaniowej i gospodarki lokalowej zasady wynikające z niniejszej uchwały.

§ 17. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom rad narodowych.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

227

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 czerwca 1971 r.

w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) i § 136 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych, napędzanych silnikiem zasilanym benzyną, gazem itp. paliwem, z wyjątkiem oleju napędowego, oraz od przyczep (naczep), należących do osób fizycz-

nych — z zastrzeżeniem przepisów § 3 — i do jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

- 1) od motocykli lub innych pojazdów samochodowych z silnikiem o pojemności skokowej do 50 cm³ włącznie — 30 zł rocznie,
- 2) od motocykli i motocykli o trzech kołach z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 50 cm³ oraz podobnych im pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg — 70 zł rocznie,

- 3) od samochodów osobowych z silnikiem o pojemności skokowej:
 - a) do 900 cm³ włącznie — 500 zł rocznie,
 - b) powyżej 900 cm³ do 1250 cm³ włącznie — 750 zł rocznie,
 - c) powyżej 1250 cm³ do 1500 cm³ włącznie — 1000 zł rocznie,
 - d) powyżej 1500 cm³ do 1800 cm³ włącznie oraz od samochodów marki „Warszawa” i „Pobieda” — 2000 zł rocznie,
 - e) powyżej 1800 cm³ z wyjątkiem samochodów marki „Warszawa” i „Pobieda” — 3000 zł rocznie,
- 4) od samochodów osobowych napędzanych silnikiem nie charakteryzującym się pojemnością skokową — 3000 zł rocznie,
- 5) od autobusów o liczbie miejsc siedzących łącznie z miejscem kierowcy:
 - a) do 15 miejsc — 2000 zł rocznie,
 - b) powyżej 15 do 30 miejsc — 4000 zł rocznie,
 - c) powyżej 30 miejsc — 8000 zł rocznie,
- 6) od samochodów ciężarowych i ciągników siodłowych o ładowności samochodu lub naczepy:
 - a) do 2 t włącznie — 2000 zł rocznie,
 - b) powyżej 2 do 4 t włącznie — 3000 zł rocznie,
 - c) powyżej 4 do 6 t włącznie — 4000 zł rocznie,
 - d) powyżej 6 do 8 t włącznie — 5000 zł rocznie,
 - e) powyżej 8 do 10 t włącznie — 7000 zł rocznie,
 - f) powyżej 10 ton — 9000 zł rocznie,
- 7) od ciągników balastowych — 7000 zł rocznie,
- 8) od samochodów specjalnych — 2000 zł rocznie,
- 9) od należących do właścicieli gospodarstw rolnych ciągników typu rolniczego, przeznaczonych do robót rolnych i tylko okolicznościowo używanych na drogach publicznych do transportu narzędzi rolniczych, ziemiopłodów itp. — 500 zł rocznie,
- 10) od pozostałych ciągników — 1000 zł rocznie,
- 11) od przyczep (naczep) — 55 zł w przypadkach określonych w § 7 ust. 2.

2. Od pojazdów samochodowych napędzanych silnikiem zasilanym olejem napędowym opłaty rejestracyjne, o których mowa w ust. 1 z wyjątkiem pkt 9, podwyższa się o 50%. Od pojazdów określonych w ust. 1 pkt 9, napędzanych silnikiem zasilanym olejem napędowym, opłatę rejestracyjną pobiera się bez tej podwyżki.

§ 2. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych i przyczep (naczep) oraz trolejbusów, należących do jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki społecznej, organizacji politycznych i społecznych:

- 1) od motocykli, motocykli o trzech kołach i podobnych im pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg oraz od przyczep (naczep) — 15 zł,
- 2) od pozostałych pojazdów samochodowych nie wymienionych w pkt 1 oraz od trolejbusów — 30 zł,
— w wypadkach określonych w § 7 ust. 3.

§ 3. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od używanych do celów niezarobkowych pojazdów samochodowych, należących do inwalidów:

- 1) od motocykli, motocykli o trzech kołach i podobnych im pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg — 15 zł,
- 2) od samochodów osobowych — 30 zł
— w wypadkach określonych w § 7 ust. 3.

2. Od innych pojazdów samochodowych należących do inwalidów pobiera się — w zależności od rodzaju pojazdu — opłaty rejestracyjne według stawek ustalonych w § 1; w uzasadnionych wypadkach za zgodą Ministra Komunikacji opłaty te mogą być obniżane.

3. W rozumieniu niniejszego zarządzenia za inwalidów uważa się:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznego służby zdrowia, upoważnionego do badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców pojazdów samochodowych, mogą kierować pojazdem samochodowym pod warunkiem dostosowania go do rodzaju schorzenia lub kalectwa,
- 3) inwalidów, którym zostały przyznane pojazdy samochodowe przez właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — niezależnie od źródeł nabycia przez inwalidę pojazdu samochodowego.

§ 4. 1. Ustala się następujące opłaty za korzystanie z tablic ze znakami próbnymi oraz za wydanie pozwolenia czasowego, dopuszczającego pojazd do ruchu:

- 1) za wydanie pozwolenia czasowego, dopuszczającego do ruchu pojazd zaopatrzone w tablice ze znakami próbnymi — 30 zł,
- 2) za korzystanie z kompletu składającego się z dwóch tablic samochodowych lub jednej tablicy motocyklowej przez okres do 4 dni — 20 zł,
- 3) za korzystanie z kompletu składającego się z dwóch tablic samochodowych lub jednej tablicy motocyklowej w okresie dłuższym niż określony w pkt 2, za każdy dzień powyżej tego okresu — 10 zł,
- 4) za jeden komplet, składający się z dwóch tablic samochodowych lub jednej tablicy motocyklowej, przydzielony wytwórniom i zakładom naprawczym pojazdów samochodowych, przedsiębiorstwom handlu pojazdami oraz placówkom naukowo-badawczym w dziedzinie produkcji i eksploatacji pojazdów samochodowych, za każdy miesiąc — 50 zł.

2. Opłatę wymienioną w ust. 1 pkt 3 pobiera się również w razie przetrzymania tablic ze znakami próbnymi poza okres ważności pozwolenia czasowego, jeżeli okres ten przekracza 4 dni.

3. Opłaty wymienionej w ust. 1 pkt 1 nie pobiera się od jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki społecznej, organizacji politycznych i społecznych oraz inwalidów.

§ 5. 1. Ustala się następujące opłaty za nowe tablice rejestracyjne wydane w zamian tablic zagubionych lub zniszczonych oraz za zniszczenie lub zagubienie chociażby jednej tablicy ze znakami próbnymi:

- 1) za tablicę motocyklową i tablicę do przyczepy — 15 zł,
- 2) za tablicę do pozostałych pojazdów samochodowych i trolejbusów — 30 zł.

2. Nie pobiera się opłat wymienionych w ust. 1 za tablice rejestracyjne wydawane przy rejestracji pojazdów.

3. Za wydanie wtórnika dowodu rejestracyjnego lub wtórnika pozwolenia czasowego, dopuszczającego pojazd do ruchu na drogach publicznych, opłata wynosi 20 zł od każdej pełnej lub zaczętej strony wtórnika.

§ 6. Od pojazdów samochodowych rejestrowanych w drugim półroczu opłata za dany rok wynosi 50% opłaty rocznej.

§ 7. 1. Opłaty wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1—10 i ust. 2 uiszcza się przy rejestracji pojazdu na dany rok, a za lata następne bez wezwania w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

2. Opłatę wymienioną w § 1 ust. 1 pkt 11 uiszcza się przy pierwszej i przy ponownych rejestracjach pojazdu.

3. Opłaty wymienione w § 2 i § 3 ust. 1 uiszcza się przy pierwszej rejestracji pojazdu oraz przy ponownych rejestracjach, jeżeli wymagają one wydania tablic rejestracyjnych.

§ 8. Opłaty rejestracyjne uiszcza się na rachunek wskazany przez organ dokonujący rejestracji pojazdu w kasach wydziałów budżetowo-gospodarczych, właściwych ze względu na miejsce rejestracji pojazdu prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych lub za pośrednictwem poczty.

§ 9. 1. Wrazie wycofania pojazdu z ruchu przed dniem 1 lipca danego roku 50% uiszczonej opłaty rejestracyjnej podlega zwrotowi.

2. Zwrotu opłaty dokonuje na wniosek zainteresowanego organ, na którego rachunek suma podlegająca zwrotowi została zarachowana. Do wniosku o zwrot należy dołączyć zaświadczenie, stwierdzające wycofanie pojazdu z ruchu, wydane przez właściwy organ do spraw komunikacji prezydium

powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, oraz dowód dokonania wpłaty.

§ 10. W razie przejścia własności pojazdu na inną osobę (jednostkę) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej przez poprzedniego właściciela pojazdu zachowuje swą ważność w stosunku do nowego właściciela.

§ 11. Opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów oraz innych osób i organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, ustalają odrębne przepisy.

§ 12. Opłaty za badanie techniczne pojazdów pobierane są na podstawie odrębnych przepisów.

§ 13. 1. Osoby (jednostki) wymienione w § 1, które uiszczyły opłaty rejestracyjne za 1971 r. w wysokości ustalonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1969 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów (Monitor Polski Nr 16, poz. 126), obowiązane są w terminie do dnia 30 września 1971 r. wnieść dodatkową opłatę, odpowiadającą różnicy pomiędzy wysokością stawek dotychczasowych a stawek ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy opłat rejestracyjnych od samochodów osobowych używanych do publicznego przewozu osób (taksówek osobowych). W odniesieniu do tych samochodów stosuje się do dnia 31 grudnia 1971 r. stawki opłat rejestracyjnych ustalone w zarządzeniu z dnia 31 marca 1969 r. wymienionym w ust. 1, a od dnia 1 stycznia 1972 r. stawki opłat ustalone w niniejszym zarządzeniu.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1969 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów (Monitor Polski Nr 16, poz. 126).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: M. Zajfryd

228

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 8 czerwca 1971 r.

w sprawie porozumień branżowych w zakresie skupu i obrotu hurtowego owocami, warzywami i ziemniakami wczesnymi w stanie nie przetworzonym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek zawarcia porozumienia ogólnobranżowego o współpracy i koordynacji w zakresie skupu i obrotu hurtowego owocami, warzywami i ziemniakami wczesnymi w stanie nie przetworzonym — zwanego dalej „porozumieniem”.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy produktów leśnych.

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich (miast wyłączonej z województw) rad narodowych podejmują uchwały zapewniające zawarcie i realizację porozumień terenowo-branżowych w zakresie objętym porozumieniem ogólnobranżowym na zasadach określonych w uchwale nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178) i w niniejszym zarządzeniu.